

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/14/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113011293
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113011293.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugela a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.10.2015, v trestnej veci proti obž. H. P. a obž. T. W. pre prečin výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaných a poškodeného Y. I. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 2T 99/2013 zo dňa 24.11.2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

o s l o b o d z u j e

Obžalovaných:

1/ H. P., nar. XX.X.XXXX v O., trvale bytom O. č. XXX, okres U.

2/ T. W., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom O. č. XX, okres U.

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry L. zo dňa 3.10.2013 č. k. 1Pv 864/11-31, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- dňa 25.09.2011 asi o 17.15 hod. v obci O., okres U., v areáli futbalového ihriska po skončení futbalového stretnutia medzi klubmi FK O. a FK J. po predchádzajúcej vzájomnej dohode bezdôvodne fyzicky napadli Y. I. tým spôsobom, že obvinený H. P. chytil rukami Y. I. v oblasti pod krkom a obvinený T. W. ho udrel pästou ruky do oblasti ľavej časti krku a snažil sa ho nohou kopnúť, tento však kopnutie vykryl, po tomto konaní Y. I. spadol na zem, kde následne ho obaja bili rukami po rôznych častiach tela a taktiež ho viackrát kopli do rôznych častí tela, čím týmto konaním mu spôsobili zranenia a to pomliaždenie prednej a bočnej steny krku vľavo s podvrtnutím krčnej chrčtice, kožnú odreninu ľavého kolena, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní 5-6 dní,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného Y. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, okres L., zastúpeného splnomocnencom Y. Y. R., AK L., s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie poškodeného Y.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaných H. P. a T. W. vinnými zo spáchania prečinu výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 25.09.2011 asi o 17:15 hod. v obci O., okres U., v areáli futbalového ihriska po skončení futbalového stretnutia medzi klubmi FK O. a FK J. po predchádzajúcej vzájomnej dohode bezdôvodne fyzicky napadli Y. I. tým spôsobom, že obvinený H. P. chytil rukami Y. I. v oblasti pod krkom a obvinený T. W. ho udrel päťou ruky do oblasti ľavej časti krku a snažil sa ho nohou kopnúť, tento však kopnutie vykryl rukou, po tomto konaní Y. I. spadol na zem, kde následne ho obaja bili rukami po rôznych častiach tela a taktiež ho viackrát kopli do rôznych častí tela, čím týmto konaním mu spôsobili zranenia a to pomliaždenie prednej časti steny krku vľavo s podvrtnutím krčnej chrbtice, kožnú odreninu ľavého kolena, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní 5-6 dní.

Zo to im obom podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 54, § 55 Tr. zák. uložil trest povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne k povinnosti nahradiť poškodenému Y. I., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom J. č. XXX, okr. L. škodu vo výške 461,40 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, zahlásili odvolanie obaja obžalovaní, ako aj poškodený, prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktoré následne písomne odôvodnili.

V písomne odôvodnenom odvolaní, prostredníctvom obhajcu, obžalovaní namietali, že dôkazmi, ktoré boli vykonané v trestnom konaní, nebolo dokázané, aby sa dopustili skutku im kladného za vinu.

Poukázali na zásadné rozpory vo výpovediach svedkov, vo výpovediach samotného poškodeného, napr. vo vzťahu k výpovedi svedka Y. J.. Ten vypovedal dňa 18.7.2013 tak, že potom, ako P. chytil I. pod krk, tento spadol na zem a hneď nato začali na nich útočiť ostatní ľudia, preto volal políciu. Útočili minimálne 5-6 ľudí, ktorých on nepoznal, vôbec obžalovaného W. nespomínal. V rozpore je aj s výpoveďou priameho svedka Y. U., ktorý tvrdil, že H. P. udrel poškodeného I. a potom tam pribehli T. W., O. U., Y. X., ktorí tiež bili poškodeného rukami. Poškodený I. však od začiatku tvrdil, že P. ho neudrel, iba ho mal chytiť prudko rukou pod krkom. G. I., syn poškodeného uviedol, že nevie, kto napadol jeho otca, bolo tam viac ľudí, ktorých on nepozná. Svedok H. U. taktiež popisuje priebeh situácie inak, ako ostatní očití svedkovia. Na druhej strane výpovede obžalovaných a svedkov majú vyvracať záver o ich vine. Obžalovaný P. priznáva, že chytil oboma rukami poškodeného I. pod krk, držali sa navzájom za vetrovky, obžalovaného W. tam vtedy nevidel, ten stál pri šatniach. Taktiež I. neudrel, len sa držali za vetrovky. Svedok U., ako aj svedok Y. W. potvrdili, že v čase incidentu a vzájomného napádania sa, tam obžalovaný W. nebol, bol pri šatniach, keďže jeho povinnosťou bolo odprevadiť rozhodcov, čo potvrdzuje vo svojej výpovedi aj svedok Y. X.. Svedok K. B. uvádza, že poškodený ako útočníka najsamprv označil jeho, a potom to zmenil a ako útočníka označil obžalovaného W..

Podľa názoru obhajoby uvedené skutočnosti potvrdzujú, že skutok sa nestal tak, ako je popísaný v obžalobe. Neexistuje žiadna predchádzajúca dohoda medzi obžalovanými na tom, aby mali napadnúť poškodeného I., W. pri konflikte v podstate nebol, zúčastnil sa ho len ako usporiadateľ, nebol identifikovaný divákmi, ani svedkom J., ktorý bol v podstate očitým svedkom danej situácie a on volal políciu. P. zasa chytil poškodeného za krk, resp. za oblečenie, pričom aj jeho pôsobením mohlo dôjsť k poraneniu poškodeného, no poškodeného neudrel, a preto podľa názoru obhajoby tento skutok sa nestal

tak, ako je popísaný v obžalobe. Navrhli, aby odvolací súd po vyhodnotení dôkaznej situácie postupoval podľa § 285 písm. a/,b/,c/ Tr. por. a oboch obžalovaných spod obžaloby oslobodil.

Splnomocnenec poškodeného Y. Y. R. odvolanie poškodeného k výroku o náhrade škody žiadnym spôsobom bližšie neodôvodnil, len v písomnom vyhotovení v rámci odvolacieho konania predložil krajskému súdu žiadosť o priznanie náhrady trov poškodeného v predmetnej trestnej veci, pričom vychádzal z hodnoty sporu v sume 461,40 €, čo zodpovedá sume bolestného, ktoré malo byť bodovo vyhodnotené znalcom z odboru zdravotníctva, v nadväznosti na to riadne popísal všetky úkony právnej služby, ktoré poskytol poškodenému v spojení s režijným paušalom, pričom si uplatnil trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 284,98 € s J..

Na základe odvolaní podaných obžalovanými, ako aj poškodeným, preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., ako aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie oboch obžalovaných je dôvodné a súčasne bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a následne vo veci na základe dokazovania z prípravného konania a hlavného pojednávania rozhodnúť. Odvolanie právneho zástupcu poškodeného - splnomocnenca považoval za nedôvodné.

Súd prvého stupňa v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že obaja obžalovaní T. W., ako aj H. P. popreli spáchanie skutku im kladného za vinu. Obžalovaný P. priznal, že chytil poškodeného oboma rukami pod krk, avšak chytili sa takto vzájomne a vzájomne sa aj naťahovali. Bola to reakcia na provokácie a nadávky zo strany poškodeného, jednak počas celého zápasu, ale aj v závere zápasu. Obžalovaný W. uviedol, že keď bol v šatni s rozhodcami, počul z vonku krik, preto tam vybehol, čo mal potvrdiť aj svedkovia Y. W. a Y. X. K žiadnemu fyzickému napádaniu tam nedošlo, čo vo svojich výpovediach potvrdili svedkovia Y. W., O. U. a Y. W..

Tento incident však poškodený Y. I. popísal rozdielne, uviedol, že obžalovaný P. ho chytil rukou za krk, pričom sa ho snažil kopať, kde on sa bránil a hneď na to tam prišiel aj obžalovaný W., X., W. a ich hráč, ktorý vtedy nehral U., kde obžalovaný W. ho udrel rukou do ľavej strany krku päťou. Následne potom tam prišli na ihrisko aj fanúšikovia, kde bol soteny, urobil kotúľ vzad, niekoľkokrát do neho kopli, kde on vtedy len čupel a chránil si tvár.

Rovnako to opísal aj svedok Y. L., ktorý bol sám napadnutý a pomáhala mu dcéra H. R.. Obžalovaný P. chytil rukami pod krk poškodeného, nevidel, aby do poškodeného kopal, a potom tam pribehli W., X., U. a ďalší fanúšikovia, ktorí útočili na I. a nebolo to len bránenie, ale bolo to úmyselné bitie, boli aj kopance smerom k poškodenému, ale nevedel uviesť kto ho presne kopal. Poškodeného udrel W. päťou niekde do hornej časti tela.

Uvedený priebeh konfliktu tak, ako ho popísal svedok Y. L. a poškodený mal byť potvrdený aj výpoveďami svedkov H. U., H. R., G. I. a Y. U.. Taktiež svedok Y. J. potvrdil, že obžalovaný P. chytil poškodeného za krk, obžalovaného W. nevidel, pričom zároveň doplnil, že nevidel útočníkom do tváre.

Svedok T. T. delegát zväzu na zápase uviedol, že on samotný priebeh konfliktu nevidel, potom čo odchádzal videl na Y. I., aj Y. L. zranenia, bolo vidno, že boli udretí do tváre, taktiež hlavný rozhodca mal natrhnutú košeľu alebo tričko. Svedok J. H., hlavný rozhodca zápasu potvrdil, že obžalovaný W. ich vtedy odprevadil do kabíny rozhodcov, odišiel a potom sa tam znova vrátil, aby oznámil konflikt, nespomínal nič o tom, aby počul z vonku nejaký krik. Zápis o konflikte po zápase urobil na požiadanie zástupcov domácich ako aj hostí. Z uvedeného je zrejmé, že v kabíne rozhodcov nebol po celý čas po skončení zápasu až do odchodu rozhodcov, len ich odprevadil a odtiaľ odišiel.

Súd prvého stupňa pri hodnotení týchto dôkazov vychádzal aj zo znaleckého posudku T. T. W., ktorý uviedol, že zranenia poškodeného a to pomliaždenie prednej a bočnej steny krku vľavo s podvrtnutím krčnej chrčtice a odreninu ľavého kolena boli spôsobené s najväčšou pravdepodobnosťou pri viacerých úderoch v oblasti hlavy a krku poškodeného zatvorenou dľaňou - päťou spôsobených druhou osobou, prípadne viacerými osobami s následným úchopom druhej osoby za krk, kedy mohlo dôjsť k pomliaždeniu krku a podvrtnutiu krčnej chrčtice a pádom poškodeného na zem, kedy mohlo dôjsť k poraneniu ľavého kolena. Uviedol, že je možné pripustiť, že ak by mal páchatel' dostatočne veľkú ruku, mohol by uvedené poranenia prednej a bočnej plochy krku spôsobiť aj jedným úderom do uvedených oblastí otvorenou dľaňou, pričom z medicínskeho hľadiska je možné pripustiť, že uvedené poranenie mohlo vzniknúť aj tlakom ruky druhej osoby na oblasť krku poškodeného s jeho vytočením do takej polohy, kedy mohlo dôjsť k podvrtnutiu krčnej chrčtice. Len samotné uchopenie bez stlačenia by u poškodeného nespôsobilo vznik takýchto poranení. Z medicínskeho hľadiska nie je možné rozlíšiť,

či uvedené poranenie vzniklo stlačením krku poškodeného otvorenou dlaňou druhej osoby s následným natočením krku poškodeného do neprirodzenej polohy alebo pri samotnom údere otvorenou dlaňou do oblasti krku poškodeného z dôvodu, že oba mechanizmy pôsobia rovnakou silou a prudkosťou a nezanechávajú žiadne špecifické príznaky, na základe ktorých by bolo možné ich rozlíšiť.

Z vykonaného dokazovania malo byť zrejmé, že už z minulosti boli veľmi napäté vzťahy medzi obžalovanými a poškodeným, kde sa to rovnako prejavovalo aj vo výpovedi svedkov, ktorých výpovede sa líšia v otázke začatia, priebehu samotného konfliktu ako aj toho, kto sa na ňom zúčastnil.

Vzhľadom na hore vyhodnotenú dokazovanie súd prvého stupňa ustálil v rozsudku prezentovaný skutkový stav, ktorý kvalifikoval ako prečin výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., zo spáchania ktorého uznal vinnými obžalovaných H. P. a Y. W..

S takto ustáleným skutkovým stavom sa krajský súd nestotožnil, v nadväznosti na to ani s právnou kvalifikáciou skutku a to s poukazom na nasledovné.

V prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní boli vyprodukované dve skupiny dôkazov, ktoré podporovali jednak verziu priebehu konfliktu obžalovaných, a to výpovede svedkov Y. X., O. U. a Y. W., a jednak verziu poškodeného Y. I., a to výpovede Y. L., Alenana R., Y. U., H. U., Y. J. a G. I..

Súčasne boli vypočutí aj svedkovia T. X., Y. W., K. B., ako aj J. H., ktorý bol hlavným rozhodcom zápasu a T. T., ktorý bol delegátom zväzu na tomto zápase, ktorí k samotnému skutku nič bližšie uviesť nevedeli, keďže neboli svedkami týchto útokov, avšak nepriamo dopĺňali ustálený skutkový stav.

Obžalovaní H. P. ako aj T. W. popreli vinu zo spáchania skutku im kladeného za vinu. H. P. priznal, že pristúpil k poškodenému Y. I. a toho oboma rukami chytil za jeho odev, čo mu on opätoval, navzájom sa ťahali a sácali a stiahli si vetrovky cez hlavu. Na to mal byť obžalovaný H. P. fyzicky napadnutý synom poškodeného G. I., nevidel pritom obžalovaného T. W., ktorý mal byť podľa neho vtedy v šatni s rozhodcami, resp. pri tribúne. Obžalovaný T. W. trval na tom, že nenapadol fyzicky Y. I., v tom čase tam nebol, keď prišiel na ihrisko k samotnému incidentu už len rozdeľoval P. s I. mladším. Tvrdil, že keď prišla polícia, tak poškodený I. ani nevedel uviesť, kto ho vlastne napadol, keďže najprv uvádzal osobu, ktorej meno nepoznal, potom svedka K. B., ktorý ho mal napadnúť, až napokon, keďže sa vysvetlilo, že to nemohol byť on, uviedol ako útočníka jeho - teda T. W..

Výpoveď obžalovaných H. P. a T. W. mali potvrdzovať výpovede Y. X., O. U. a Y. W., čo však nezodpovedá obsahu ich výpovedí a rozporov z nich vyplývajúcich, ktoré sa však nepodarilo odstrániť.

Svedok Y. X. vypovedal, že s obžalovaným W. boli odprevadiť rozhodcov do šatní, preto sa zdržiaval v čase incidentu v týchto priestoroch, keďže počuli krik, že vonku je bitka, tak vyšli na ihrisko, aby zabezpečili poriadok, keď tam prišli už bolo po všetkom. O. U. však tvrdil, v rozpore s výpoveďou obžalovaného W., že práve naopak, obžalovaný T. W. bol napadnutý Y. I.. Y. W. uviedol, že šlo o hromadnú bitku, bolo tam asi 30 ľudí, W. tam nebol, pretože s ním odprevádzal rozhodcov do kabín, prišiel tam až s ním, medzi ľuďmi, aby ich rozdelili.

Svedkovia W. a W. sa však vo svojich výpovediach vôbec navzájom neuvádzajú, a nespomína ich súčasne ani obžalovaný W., aj napriek tomu, že obaja zhodne tvrdia, že obžalovaný W. bol s nimi v priestoroch šatní rozhodcov.

Naopak, zo svojho pohľadu popísal incident poškodený Y. I., ktorý svoju výpoveď v rámci dokazovania v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní čiastočne pozmenil. Najprv tvrdil, že keď k nemu pristúpil obžalovaný H. P., prudko ho chytil rukou pod krkom a nato mal byť udretý obžalovaným T. W. päťou do ľavej časti hlavy pod uchom. Následne výpoveď upravil tak, že potom, čo bol chytený rukami obžalovaným P. pod krkom, podarilo sa mu na chvíľku vymaniť z jeho zovretia a nato bol udretý do ľavej časti krku päťou obžalovaným T. W.. Ďalej doplnil, že už si nevedel spomenúť, či počas toho, ako bol napadnutý päťou obžalovaným W. ho v tom čase držal aj obžalovaný P. pod krkom. Po údere bol soteny niektorým z fanúšikov, spadol na zem a tam doňho kopali. Kto, to bližšie nevedel uviesť.

Rovnako vypovedal aj svedok Y. L., bol napadnutý obžalovaným P., potom tam boli viacerí, videl W., ako udrel poškodeného niekde do hlavy, no bol tam aj X. a U., kopali do neho, bili ho, ktorí presne a ako, uviesť nevedel, nakoľko sám bol napadnutý a na chvíľu stratil vedomie, pričom mu pomáhala

jeho dcéra svedkyňa H. R., ktorá uviedla, že bola tam veľká bitka, viac ľudí, kto presne a koho napádal nevedela uviesť a následne sa predovšetkým starala o svojho otca, ktorý bol napadnutý, ležal na zemi, podávala mu prvú pomoc.

Rozdielne, a tieto rozpory ani neboli odstraňované na hlavnom pojednávaní, vypovedal Y. U., ktorý od samého začiatku tvrdil, že poškodený I. bol napadnutý obžalovaným H. P. nielen chytením rúk pod krkom, ale aj údermi päšťou a kopmi, ktorým sa mal brániť. Až následne mal byť opätovne napadnutý aj obž. T. W..

Vypovedal aj H. U., ktorý prakticky počas celej doby vyšetrovania v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, cca 4 rokov, žiadnym z očitých svedkov, ako očitý svedok uvádzaný nebol, a ako svedka ho navrhol vypočuť poškodený, pričom sám priznal, že je s poškodeným kamarát. Videl obžalovaného P. chytiť poškodeného I. za bundu, za golier a nato príbehol obžalovaný W. a uderil ho päšťou do oblasti hlavy, potom tam bolo veľa ľudí a až následne I. spadol.

Výpoveď poškodeného mal potvrdzovať očitý svedok Y. J., ktorý bol vypočutý ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní, ten zotrval na svojich výpovediach, keď tvrdil, že videl, ako P. chytil pod krk Y. I., naťahovali sa, no nato tam príbehlo viacero ľudí, asi 5-6 z tribúny a začali kopať do poškodeného, počas bitky tam obž. W. nevidel. Následne on volal políciu.

Svedok G. I., syn poškodeného uviedol, že bolo tam viacero ľudí, ktorí fyzicky kopmi a údermi rúk napádali otca, no konkrétne nevidel, kto ho mal fyzicky napadnúť.

Svedok T. T., ktorý bol delegátom zväzu na tomto zápase, len potvrdil, že samotný incident nevidel, ale keď odchádzali z areálu štadióna Y. I., ako aj Y. L., bolo na nich vidno, že boli udretí do tváre, boli na nich zrejme aj zranenia, taktiež mal byť aj hlavný rozhodca napadnutý, a to tak, že mal mať natrhnutú košeľu alebo tričko.

Hlavný rozhodca zápasu J. H. taktiež potvrdil, že ho do šatní odprevadil obžalovaný W., ktorý však následne priestory šatne opustil a vrátil sa späť až keď prišiel oznámiť fyzické napadnutie zo strany hostí ich fanúšikov, a zasa naopak, keď prišli nahlásiť fyzické napadnutie hostia domácimi fanúšikmi.

Spôsobené zranenia poškodeného boli riadne diagnostikované a popísané v znaleckom posudku znalca z odboru zdravotníctvo, a to T. T. W., z jeho záverov je zrejme, že uvedené zranenia si nemohol spôsobiť sám, s najväčšou pravdepodobnosťou tieto zranenia v oblasti hlavy a krku poškodeného boli spôsobené pri viacerých úderoch zatvorenou dlaňou, päšťou, druhou osobu, prípadne viacerými osobami s následným aj úchopom druhej osoby za krk, kedy mohlo dôjsť k pomliaždeniu krku a podvrtnutiu krčnej chrbtice a pádom poškodeného na zem, kedy mohlo dôjsť aj k poraneniu ľavého kolena.

Po takto vykonanom dokazovaní krajský súd konštatuje, že jednoznačne a bez pochybností nebolo preukázané, aby obžalovaní H. P. a T. W. sa mali predtým, ako došlo k fyzickému útoku voči poškodenému, vzájomne dohodnúť na tom, že ho takýmto spôsobom napadnú. Išlo o spontánny útok, ako zo strany P., tak aj zo strany W.. Obžalovaný H. P. sa k napadnutiu poškodeného v podstate priznal a obžalovaný W. je z útoku usvedčovaný predovšetkým výpoveďami svedkov Y. L., Y. U., a nepriamo aj výpoveďou J. H., ktorý vyvrátil tvrdenie obžalovaného a svedkov X. a W., že počas incidentu bol po celý čas v šatni rozhodcov.

Súčasne nebolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, aby následne po páde poškodeného na zem, ho naďalej obžalovaní P., ako aj W. na zemi kopali, bili päšťami, a aj týmto konaním mu mali spôsobiť diagnostikované zranenia, keďže sám poškodený uvádzal, že bol sotený niektorým z divákov na zem a následne napadaný viacerými osobami, ktorými konkrétne, to nevedel.

Zo záverov vykonaného dokazovania, krajský súd ustálil skutkový stav tak, že dňa 25.9.2011 v čase asi o 17.15 hod. v obci O., okr. U., v areáli futbalového ihriska, po skončení futbalového stretnutia medzi klubmi FK O. a FK J. po predchádzajúcich vzájomných slovných útokoch bol poškodený Y. I. chytený obž. H. P. oboma rukami pod krk a následne obž. T. W. uderiť päšťou do ľavej časti krku. Z vykonaného

dokazovania je zrejmé, že celý tento konflikt bol vyprovokovaný neslušným a vulgárnym správaním sa poškodeného Y. I..

Čo sa týka posúdenia konania obžalovaný, s poukazom na ustálený skutkový stav mali obaja obžalovaní svojím konaním sa dopustiť prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. V súvislosti s tým krajský súd poukazuje na nasledovné právne úvahy.

Podľa § 364 Tr. zák. sa prečinu výtržníctva dopustí ten, kto sa verbálne alebo fyzicky verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom dopustí hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného a nasl.

Ustálená súdna prax pod hrubou neslušnosťou rozumie konanie, ktorým sa hrubo porušujú pravidlá občianskeho spolužitia a zásady občianskej morálky. Ide napr. o hanobenie historickej alebo kultúrnej pamiatky, hrobu alebo iného pietneho miesta, hrubé rušenie zhromaždenia občanov, alebo obradu občanov, prípadne hrubé útoky na časť a vážnosť občana, napr. vulgárne nadávky, oplzlé reči, urážky skutkom a pod. Zo slovného spojenia hrubá neslušnosť vyplýva, že musí ísť o závažnejšiu neslušnosť, ktorá sa prieči pravidlám občianskeho spolužitia a zásadám občianskej morálky.

Výtržnosťou sa zasa rozumie konanie, ktoré závažným spôsobom hrubo narušuje verejný pokoj, poriadok a je preň typický zjavný neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spolužitia. Spravidla tu ide o fyzické, psychické násilie, ktoré je zamerané proti osobám alebo veciam.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následku a okolností, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Pri takto ustálenom dokazovaní a skutkovom stave, vychádzajúc z jeho obsahu a citovaných ustanovení Trestného zákona, sa súd sústredil na posúdenie tej skutočnosti, či konanie obžalovaných bolo vôbec spôsobilé porušiť záujem spoločnosti na ochrane riadneho občianskeho spolužitia, či narušenia verejného pokoja, či poriadku s prívlastkom hrubým spôsobom tak, ako to predpokladá citovaná skutková podstata žalovaného prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák.

Vzhľadom na uvedené, teda na subjektívnu a objektívnu stránku konania obžalovaných tak, ako to krajský súd ustálil, v ktorých sú subsumované predpoklady, podľa ktorých sa hodnotí závažnosť činu, zastáva názor, že obžalovaní svojím konaním, porušili pravidlá občianskeho spolužitia a narušili verejný pokoj, ako aj poriadok, avšak toto porušenie nedosahuje takú kvalitu a intenzitu, a teda úroveň závažnosti predpokladanú v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zák., aby mohlo objektívne porušiť pravidlá občianskeho spolužitia, zásady občianskej morálky, či verejný pokoj a poriadok s prívlastkom hrubým spôsobom, či výtržnosti.

Keďže konanie obžalovaných nenaplnilo pojmové znaky žiadnej inej skutkovej podstaty trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, súd toto ich konanie posúdil tak, že by mohlo byť považované ako iné hrubé správanie, ktoré je subsumované pod skutkovou podstatou priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. b/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov, na prejednanie ktorých je z hľadiska kompetenčnej príslušnosti príslušný odbor vnútornej správy na okresných úradoch.

V danom prípade, s prihliadnutím na ustanovenie § 20 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31.1.2012 je zrejmé, že priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že márne uplynutie lehoty dvoch rokov od spáchania posudzovaného skutku, krajskému súd bráni v postúpení konania kladeného za vinu obžalovaným na prejednanie priestupku podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku s použitím § 280 ods. 2 Tr. poriadku.

Keďže bolo konštatované, že nebola zistená minimálna miera závažnosti konania tak, ako to predpokladá § 10 ods. 2 Tr. zák., a teda absentuje tu protiprávnosť konania, ktorá je predpokladaná v ustanovení § 8 Tr. zák., z ktorého znenia vyplýva, že trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak, preto krajský súd zrušil odvolaním

napadnutý rozsudok a postupom podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oboch obžalovaných spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry L. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Keďže krajský súd v predmetnej veci rozhodol postupom podľa § 285 písm. b/ Tr. por. a oslobodil obžalovaných spod obžaloby, bolo jeho povinnosťou podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázať poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Z tohto dôvodu krajský súd odvolanie poškodeného Y. I., podaného prostredníctvom jeho splnomocnenca Y. Y. R., zamietol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný